

Arbejder, Laan og Forskud, er der i samme Tidsrum bevilget 46,534,968 Kr. Her har jeg udeladt en Sum paa 40 Mill. for Aaret 1906—07, da det ligeledes er et tilbagebetalt Laan. Det er altsaa ogsaa et ret betydeligt Beløb paa § 27. Paa §§ 26 og 27 er der i de 12 Aar tilsammen forbrugt, bevilget og foreslaaet 313,511,252 Kr.

Nu vilde det være rart nok at se, om vi staa i en Situation, der kan kaldes finansiel Misère; jeg ved ikke, om jeg ser rigtigt — det kan den højtærede Finansminister oplyse os om —, men jeg ser ikke rettere, end at vi have laant 139,835,000 Kr., idet jeg paa § 9 har udeladt Laanet til Hypotekbanken ligesom paa § 27 Tilbagebetalingen af Laanet. Paa § 9 skal jeg blot nævne to Poster, nemlig Forbrug af Obligationer i Husmandsbrug 11,900,000, og saa en lille Post i Henhold til Lov af 8. Februar 1894 om nye Jernbaner paa 460,000, som der ogsaa er solgt Obligationer for. De øvrige Poster paa § 9 skal jeg ikke komme ind paa. Se vi paa Summen, de 152 Mill., som vi have til Indtægt, og de 313 Mill., som vi have til Udgift, synes jeg, at der ikke kan være Tale om nogen finansiel Misère. At vi ere i Pengeforlegenhed, er en anden Sag, at vi bevilge større Summer, end vore Indtægter kunne holde til, er en anden Sag, men nogen finansiel Misère kunne vi ikke kalde det.

Saa vil jeg omtale Udgifterne i de samme 12 Aar paa §§ 18—21 for Landbrugs- og Indenrigsministeriet, Ministeriet for offentlige Arbejder, Justits- og Kultusministeriet for at vise, hvorledes Budgetterne ere voksede her. I 1901—02 var Beløbet her 21,579,457 Kr. Paa den foreliggende Finanslov, den, som vi behandle i Aar, er Beløbet paa de samme Paragraffer for de ordentlige Udgifters Vedkommende 42,105,702 Kr. og nogle Øre, jeg har ikke regnet de overordentlige Udgifter med. Det er ogsaa en vældig Stigning, Beløbet er næsten fordoblet i de 12 Aar. Her mener jeg, at vi kunne søge Grunden til de vanskelige økonomiske Forhold, vi staa overfor, og det kan ikke nytte meget at skyde Skylden paa hinanden og sige: Ja, dersom vi havde raadet og vi havde raadet, saa havde det været helt anderledes. Jeg kan ikke lade være at minde om et Par Udtalelser i saa Henseende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse maaske maa læse op af Rigsdagstidenden. Det er to Udtalelser, der ere faldne her ved Finanslovens første Behandling. Den første faldt fra det

ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Han sagde: „Det sidst aflagte Statsregnskab er af en uhyggelig Art. Det viser et Underskud efter Finansministerens eget Opgivende paa 33 Mil. Kr. Dets Forgænger viste et Underskud paa 51 Mill. Kr., og dets nærmeste Efterfølger vil sikkert give et Underskud paa omtrent 30 Mill. Kr. Det vil sige, at den treaarige Finansperiode fra 1909 til 1912 vil give et samlet Underskud paa 110, maaske 115 Mill. Kr. Det er Penge, som blive dækkede ved Laan, og det bevirker, at Statsgælden vil stige, hvilket atter bevirker, at vor Afhængighed af Ulandet vil blive saa meget større. Socialdemokratiet tog i Fjor bestemt Afstand fra Regeringens Skattepolitik. Vi kunne med Sandhed gøre gældende, at det ikke er vor Skyld, at vi ere komne ud i det finansielle Uføre, hvori vi befinde os. Havde Regeringen fulgt vore Raad og de Veje, vi have anvist, vilde det ikke have været nødvendigt at have Underskud paa Finansloven. Havde Regeringen endda fulgt sit eget Program, havde den siden Systemskiftet i 1901 gennemført det, den havde lovet paa Programmet: gradvis Nedsættelse paa Militæruddgifterne, f. Eks. i samme Tempo, som Militæruddgifterne kom til at stige, havde vi, hvis dertil var blevet føjet en passende og rimelig Sparsommelighed, helt kunnet undgaa de Underskud, vi have haft paa Finansloven.“

Ja, hvis, saafremt og dersom.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) udtalte ved Finanslovens første Behandling: „Vi have nu paa det foreliggende Budget Militæruddgifter til et samlet Beløb af omtrent 33 Mill. Kr., og med, hvad der kommer til ved Tillægsbevillingsloven, kan der ikke være Tvivl om, at vore Militæruddgifter i Aar i det mindste maa blive 34 Mill. Kr. Hvis man nu havde fulgt Venstres gamle politiske Vej og i Stedet for at gaa med til de store ekstraordinære Militæruddgifter, som vi have haft i de sidste Aar, slet ikke havde haft saadanne, men tværtimod var gaaet til Nedsættelser ogsaa i de aarlige ordinære Udgifter, kan der ikke være nogen som helst Tvivl om, at vi kunde have undgaaet nye Skatter. Den højtærede Finansminister gennemførte i sidste Rigsdagssamling nye Skatter til et Beløb af 8 Mill. Kr. og foreslaar i Aar — jeg holder mig til hans egne Tal — nye Skatter til et Beløb af 11 Mill. Kr., tilsammen 19 Mill. Kr. Naar vi trække dem fra de 34 Mill., som gaa til Militærvæsenet, bliver der til Rest 15 Mill. Trække vi herfra